

1930'erne og 1940'erne, hvor de sagde: Vi parede bare ordre, det var ikke vores opgave at tage os af det – til at sige fra, når tingene bliver for grove, når uret bliver ret. Den pligt har embedsmænd også.

Så det her er ikke noget forsvar for tavshed. Men jeg synes, at vi som Folketing skal starte med at kigge på os selv, for det er trods alt her, at mulighederne ligger for at træffe andre afgørelser.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal ikke blande mig i den debat, der pågår, ud over at sige, at jeg synes, hr. Søren Søndergaards sidste bemærkninger var under det niveau, hvor han plejer at befinde sig.

Nu sagde hr. Søren Søndergaard før for at ironisere, at det var da vidunderligt, vi havde brug for og behov for et brev fra UNHCR.

Jeg skal sige, at de partier, der står bag udlændinge- eller integrationsloven, absolut ikke har behov for noget brev. Men der var en række organisationer, som anklagede os for at krænke menneskerettighederne og derfor skrev til UNHCR. Så kan hr. Søren Søndergaard ikke fortænke mig i, at jeg også bruger det svar, der kommer.

I øvrigt må jeg så sige, at så vidt jeg er orienteret, er der ikke kommet nogen klager over placeringen og de splittede familier osv. Tværtimod er der jo en række dispensationsmuligheder. Drejer det sig om et ægteskab, en flygtning fra Hjørring og en fra Maribo, jamen så er der ikke nogen problemer, så kan der flyttes på det. Om der også kan helt ud til den fjernere familie, det tør jeg ikke svare på for øjeblikket. Men med hensyn til den nære familie, eller hvis det drejer sig om, at der er behov for, at flygtningene skal have uddannelse, så er der en lang række dispensationsmuligheder. Men det er klart, at kommer der klager i større omfang – kommunerne har altså ikke givet lyd fra sig på det her punkt – så vil vi selvfølgelig se på det. Men jeg tror, reglerne er rimelige, som de er, med de dispensationsadgange, der er.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Hr. Søren Søndergaard sluttede af på et tidspunkt med at sige, at denne idé om, at flygtninge skal blive 3 år i en kommune efter de regler, der er – som også fru Dorte Bennedsen var inde på, hvor der også er regler for dispensationer –

at det splitter familierne. Derfor vil jeg gerne lige spørge meget kort, om hr. Søren Søndergaard har nogle eksempler på, at dette er sket, og vil han nævne dem?

Og så lige for at bruge hr. Søren Søndergaards egen teknik så vil jeg spørge sådan lidt frimodigt: Hvor lang afstand skal der være mellem familier, før man kan tale om, at de er splittede? Geografisk set er det en meget lille udstrækning, det danske rige har. Er det herfra og så ned på Falster eller herfra og til Roskilde, der er den afstand, der skal til, for at man kan sige, at familierne bliver splittede?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Nu har vi hørt hr. Søren Søndergaard, men der er også andre ordførere, bl.a. hr. Arne Melchior, som har været oppe at fortælle om enkeltsager og nogle eksempler.

Jeg har siddet sådan lidt på bageste række og fulgt med i det, og jeg synes, at det virker lidt underligt, at hvis vi andre – eller andre i debatten i det hele taget – har fremhævet nogle eksempler på kriminalitetstyper osv., så får man med det samme at vide, at det er jo ikke dem alle sammen, det er jo kun enkeltsager. Man kan jo ikke basere sin politik på enkeltsager og på eksempler, og det er helt uvederhæftigt at gøre sådan noget. Hvordan har hr. Søren Søndergaard det så med at stå her og binde sin tale op på nogle eksempler og nogle enkeltsager og så konkludere ud fra det? Det er vel lige så forkert, som når det sker den anden vej.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først så vil jeg sige til hr. Tom Behnke, at jeg ikke kan mindes, at i hvert fald jeg har gået imod, at man belægger sin politik med enkeltsager. Som illustration af en pointe er enkeltsager fremragende, så det skal hr. Tom Behnke ikke høre kritik om. Det, der er problemet, er, hvis man med udgangspunkt i enkeltsager forværrer forholdene for folk, som ikke er en del af de enkeltsager. Det er problemet, og det er det, vi har kritiseret, og det vil vi sådan set fortsat kritisere.

Så vil jeg sige til hr. Henrik Svane: Ja, der er eksempler på, at familier i en bred forstand er blevet placeret i forskellige dele af landet, og at klagerne er blevet afvist, og det vil give problemer, og det vil give stigende problemer i takt med, at det bliver flere og flere. Man kan selv-